

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Freiburg με διάταξη της 12ης Μαρτίου 2003 στη διοικητική διαφορά Ceyhun Aydinil κατά Ομόσπονδου Κράτους Baden-Württemberg, εκπροσωπούμενου από το Regierungspraesidium Freiburg

(Υπόθεση C-373/03)

(2004/C 21/15)

Με διάταξη της 12ης Μαρτίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Σεπτεμβρίου 2003, το Verwaltungsgericht Freiburg, στο πλαίσιο της διοικητικής διαφοράς μεταξύ Ceyhun Aydinil και Ομόσπονδου Κράτους Baden-Württemberg, εκπροσωπούμενου από το Regierungspraesidium Freiburg, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορεί η αποδεικνυόμενη λόγω της εκτελέσεως μιας μη ισόβιας στερητικής της ελευθερίας ποινής απουσία Τούρκου εργαζομένου από τη νόμιμη αγορά εργασίας να έχει ως συνέπεια ότι ο εν λόγω εργαζόμενος αποχωρεί από αυτή και χάνει ως εκ τούτου τα δικαιώματα που έχει αποκτήσει μέσω της πολυετούς απασχολήσεως στο κράτος μέλος κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, περίπτωση 3, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19.09.1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80);
2. Πως καθορίζεται ενδεχομένως το χρονικό διάστημα της επιφέρουσας εκμηδένιση δικαιωμάτων απουσίας από την αγορά εργασίας λόγω της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής;
3. Μπορεί κατά τον καθορισμό του χρονικού αυτού διαστήματος να ληφθεί επίσης υπόψη ο χρόνος της απουσίας του Τούρκου εργαζομένου, η οποία προκλήθηκε από την εντολή προφυλακίως που προηγήθηκε άμεσα της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής;
4. Μπορεί επίσης κατά τον καθορισμό του χρονικού αυτού διαστήματος να ληφθεί υπόψη ότι ο προσφεύγων, κατά το χρονικό σημείο της αποφάσεως απελάσεως, όπως προβλέπεται, θα παραμείνει επί αρκετό χρόνο ακόμη μακριά της αγοράς εργασίας, διότι άνευ της αποφάσεως απελάσεως μπορεί, όπως μεγάλως πιθανολογείται, να αρχίσει-κατόπιν αναστολής της εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής — θεραπεία μακροχρονίως τοξικομανών που θα βοηθήσει την κοινωνική και επαγγελματική του αποκατάσταση και υφίστανται συναφώς αρκετές προοπτικές επιτυχίας;
5. Είναι αναγκαία για τη λήξη της νομικής καταστάσεως μέλους οικογενείας Τούρκου εργαζομένου κατά το άρθρο 7, πρώτη φράση, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 τόσο η λύση μιας οικογενειακής κοινότητας βίου του μέλους οικογενείας με τον Τούρκο εργαζόμενο, από τον οποίο είχε αποκτήσει παραγωγώς το δικαίωμά του παραμονής, όσο και η οριστική αποχώρηση αυτού του μέλους οικογενείας από τη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους στο οποίο αμφότεροι ζουν;

6. Υφίσταται κατά κανόνα η σημαντική κατ' αυτή την έννοια λύση μιας οικογενειακής κοινότητας βίου στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το ενήλικο τέκνο του Τούρκου εργαζομένου εγκαταλείπει μονίμως την κατοικία του και ούτε αυτό ούτε ο Τούρκος εργαζόμενος χρειάζονται πλέον ιδιαίτερη ανθρώπινη παρουσία και φροντίδα;
7. Πρέπει η σχετική με τη νομική κατάσταση του μέλους οικογενείας Τούρκου εργαζομένου κατά το άρθρο 7, πρώτη φράση, δεύτερη περίπτωση, αποχώρηση από την αγορά εργασίας να προσδιορίζεται βάσει των ίδιων κριτηρίων όπως σε συνάρτηση με την απώλεια των δικαιωμάτων που απορρέουν από το άρθρο 6, παράγραφος 1, περίπτωση 3;
8. Χάνει το τέκνο Τούρκου εργαζομένου, το οποίο έχει ολοκληρώσει κύκλο επαγγελματικής εκπαίδευσως στη χώρα υποδοχής, το κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1/80 δικαίωμά του να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, όταν ήδη, μέσω διαρκούς αναλήψεως απασχολήσεως, έχει εισέλθει στην εκεί αγορά εργασίας;
9. Χάνεται το απορρέον από το άρθρο 7, δεύτερη φράση, της αποφάσεως 1/80 δικαίωμα, όταν ο δικαιούχος έχει αποχωρήσει από τη νόμιμη αγοράς εργασίας αυτού του κράτους κατά τρόπο που θα επέφερε απώλεια της νομικής καταστάσεως του Τούρκου εργαζομένου κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara — τρίτο τμήμα — με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2003, στην υπόθεση G.E.M.E.G. Srl κατά Δήμου Carrara και Εταιρίας CERIT S.p.a.

(Υπόθεση C-426/03)

(2004/C 21/16)

Με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Οκτωβρίου 2003, η Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara — τρίτο τμήμα —, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ G.E.M.E.G. Srl και Δήμου Carrara και Εταιρίας CERIT S.p.a. που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- A) Ερωτάται αν τέλος εισπραττόμενο από δήμο κράτους μέλους επί των εξαγομένων σε άλλο κράτος μέλος εμπορευμάτων με την αιτιολογία της εξόδου τους από δήμο του πρώτου κράτους μέλους συνιστά φόρο ισοδυνάμου με τους εισαγωγικούς δασμούς αποτελέσματος ως εκ του ότι η εν λόγω φορολογική επιβάρυνση πλήττει σαφώς τα εμπορεύματα που αποστέλλονται από τον ως άνω δήμο προς άλλο τμήμα του κράτους μέλους.

- B) Ερωτάται αν συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο οι διατάξεις του εν ισχύ νόμου, βάσει του οποίου εισπράττεται η ως άνω επιβάρυνση. Συγκεκριμένα, ερωτάται αν ο κανόνας του νόμου 749 της Ιταλικής Δημοκρατίας, της 15ης Ιουλίου 1911 (καθώς και οι επακόλουθες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις) — δυνάμει του οποίου επιβάλλεται και εισπράττεται, υπέρ του δήμου Carrara, τέλος επί των μαρμάρων (και των παραγώγων τους) που εξορύσσονται εντός και μεταφέρονται εκτός της επικρατείας του δήμου (ούτως αποκαλούμενο τέλος μαρμάρων) — συμβιβάζεται ή, αντίθετα, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 23 (πρώην άρθρο 9) της Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο προβλέπει ότι «η Κοινότητα βασίζεται επί τελωνειακής ενώσεως που εκτείνεται στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών και περιλαμβάνει την απαγόρευση των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών», καθώς και με το άρθρο 25 (πρώην άρθρο 12), το οποίο προβλέπει ότι «οι εισαγωγικοί και εξαγωγικοί δασμοί ή φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τους δασμούς ταμειευτικού χαρακτήρα».
- Γ) Ερωτάται αν το εν λόγω τέλος μαρμάρων συμβιβάζεται προς τα άρθρα 81 έως 89 (πρώην άρθρα 85 έως 90 και 92 έως 94) της ως άνω Συνθήκης, τα οποία προβλέπουν σειρά κανόνων με σκοπό τη θέσπιση καθεστώτος διασφαλίζοντας ότι δεν νοθεύεται ο ανταγωνισμός εντός της κοινής αγοράς και περιορίζοντας τα υφιστάμενα εμπόδια για την επίτευξη του σκοπού αυτού.
- Δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα — λαμβάνοντας υπόψη ότι η προμνησθείσα Συνθήκη δεν προβλέπει ειδικά μέτρα υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας όσον αφορά τον δήμο όπου εισπράττεται το τέλος μαρμάρων (και των παραγώγων τους) — ερωτάται αν το κοινοτικό δίκαιο επιτρέπει κανονιστική ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται χρηματική επιβάρυνση (όπως το τέλος μαρμάρων) επί των εξαγομένων από δήμο εμπορευμάτων με προορισμό άλλες ζώνες του ίδιου κράτους ή αν, αντίθετα, η συγκεκριμένη επιβάρυνση συνεπάγεται λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση των εμπορευμάτων που προορίζονται για τις άλλες προαναφερθείσες ζώνες σε σχέση με τις εξαγωγές σε άλλα κράτη μέλη και αν η εν λόγω χρηματική επιβάρυνση ερμηνεύεται ως εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της κοινοτικής αγοράς.
- Massa και Carrara — τρίτο τμήμα —, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ ΟΜΥΑ Spa και Δήμου Carrara που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:
- A) Ερωτάται αν τέλος εισπραττόμενο από δήμο κράτους μέλους επί των εξαγομένων σε άλλο κράτος μέλος εμπορευμάτων με την αιτιολογία της εξόδου τους από δήμο του πρώτου κράτους μέλους συνιστά φόρο ισοδυνάμου με τους εισαγωγικούς δασμούς αποτελέσματος ως εκ του ότι η εν λόγω φορολογική επιβάρυνση πλήττει σαφώς τα εμπορεύματα που αποστέλλονται από τον ως άνω δήμο προς άλλο τμήμα του κράτους μέλους.
- B) Ερωτάται αν συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο οι διατάξεις του εν ισχύ νόμου, βάσει του οποίου εισπράττεται η ως άνω επιβάρυνση. Συγκεκριμένα, ερωτάται αν ο κανόνας του νόμου 749 της Ιταλικής Δημοκρατίας, της 15ης Ιουλίου 1911 (καθώς και οι επακόλουθες τροποποιήσεις και συμπληρώσεις) — δυνάμει του οποίου επιβάλλεται και εισπράττεται, υπέρ του δήμου Carrara, τέλος επί των μαρμάρων (και των παραγώγων τους) που εξορύσσονται εντός και μεταφέρονται εκτός της επικρατείας του δήμου (ούτως αποκαλούμενο τέλος μαρμάρων) — συμβιβάζεται ή, αντίθετα, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 23 (πρώην άρθρο 9) της Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο προβλέπει ότι «η Κοινότητα βασίζεται επί τελωνειακής ενώσεως που εκτείνεται στο σύνολο των εμπορευματικών συναλλαγών και περιλαμβάνει την απαγόρευση των εισαγωγικών και εξαγωγικών δασμών και όλων των φορολογικών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών», καθώς και με το άρθρο 25 (πρώην άρθρο 12), το οποίο προβλέπει ότι «οι εισαγωγικοί και εξαγωγικοί δασμοί ή φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τους δασμούς ταμειευτικού χαρακτήρα».
- Γ) Ερωτάται αν το εν λόγω τέλος μαρμάρων συμβιβάζεται προς τα άρθρα 81 έως 89 (πρώην άρθρα 85 έως 90 και 92 έως 94) της ως άνω Συνθήκης, τα οποία προβλέπουν σειρά κανόνων με σκοπό τη θέσπιση καθεστώτος διασφαλίζοντας ότι δεν νοθεύεται ο ανταγωνισμός εντός της κοινής αγοράς και περιορίζοντας τα υφιστάμενα εμπόδια για την επίτευξη του σκοπού αυτού.
- Δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα — λαμβάνοντας υπόψη ότι η προμνησθείσα Συνθήκη δεν προβλέπει ειδικά μέτρα υπέρ της Ιταλικής Δημοκρατίας όσον αφορά τον δήμο όπου εισπράττεται το τέλος μαρμάρων (και των παραγώγων τους) — ερωτάται αν το κοινοτικό δίκαιο επιτρέπει κανονιστική ρύθμιση με την οποία επιβάλλεται χρηματική επιβάρυνση (όπως το τέλος μαρμάρων) επί των εξαγομένων από δήμο εμπορευμάτων με προορισμό άλλες ζώνες του ίδιου κράτους ή αν, αντίθετα, η συγκεκριμένη επιβάρυνση συνεπάγεται λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση των εμπορευμάτων που προορίζονται για τις άλλες προαναφερθείσες ζώνες σε σχέση με τις εξαγωγές σε άλλα κράτη μέλη και αν η εν λόγω χρηματική επιβάρυνση ερμηνεύεται ως εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της κοινοτικής αγοράς.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Commissione Tributaria Provinciale di Massa και Carrara — τρίτο τμήμα — με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2003, στην υπόθεση ΟΜΥΑ Spa κατά Δήμου Carrara

(Υπόθεση C-427/03)

(2004/C 21/17)

Με διάταξη της 21ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Οκτωβρίου 2003, η Commissione Tributaria Provinciale di